

[Industriministeren]

flod. Netop de skader, der omtales i lovforslaget, som er forårsaget af havet og er indtrådt senere end 2 måneder efter oversvømmelsen, kan meget vel tænkes at være følgeskader i modsætning til umiddelbart konstaterede skader, f.eks. underminerede havefliser og bortskyllede træer og planter.

Dernæst bygger lovforslaget på forkerte forudsætninger. Det begrundes med, at oversvømmelserne i Vestsjælland og på Nord- og Østfyn som følge af stormfloden den 21. februar 1993 blev forstærket på grund af anlægget af den faste Storebæltsforbindelse. Denne antagelse holder ikke stik ifølge fagkundskaben. Der er indhentet sagkyndige udtalelser om denne oversvømmelse fra Kystinspektoratet og fra A/S Storebælt; Kystinspektoratet udtaler, at antagelsen er forkert, idet det lokale forløb af stormflodshændelserne alene skyldes de ydre påførte hydrografiske hændelser, og A/S Storebælt understreger, at stormfloderne alene skyldes de meteorologiske og hydrografiske forhold. A/S Storebælt tilføjer derudover, at stort set alle de kompensationsudbygninger, der skulle sikre, at den oprindelige vandgennemstrømning blev fastholdt efter placeringen af bropiller i Storebælt, var gennemført den 21. februar 1993, hvorimod ikke alle bropillerne var placeret. Der var derfor mulighed for, at der kunne passere større vandmængder gennem Storebælt på dette tidspunkt, end før man påbegyndte etableringen af den faste forbindelse.

Alt i alt er det sandsynligt, at den foreslåede lovændring vil føre til en større usikkerhed og uklarhed i den fremtidige forvaltning af sager om stormflodserstatninger, og lad mig blot anføre, at det er et stort antal sager, det drejer sig om. Siden stormflodsloven trådte i kraft den 7. juni 1991, har 5 stormfloder givet anledning til behandling af 1.027 sager i Stormflodsrådet, heraf hele 950 sager, som var forårsaget af den i lovforslaget nævnte stormflod i februar 1993.

Sonja Mikkelsen (S):

Indholdet af lovforslaget har industriministeren jo allerede redegjort for, og jeg skal derfor blot gøre nogle kommentarer til forslaget.

Som udgangspunkt vil jeg godt sige, at vi i Socialdemokratiet sådan set ikke finder forslaget utidigt; der er jo trods alt gået et par år, siden vi vedtog den oprindelige lov, og der har

også været en del stormflodssituationer siden, så det er sådan set udmærket at foretage en vurdering af, om det nu også går, som det bør.

Men så kan det jo selvfølgelig undre, at det ikke er det samlede indtryk i denne periode, som har inspireret SF og hr. Tommy Dinesen til lovforslaget, som nu ligger på bordet, men at det i stedet er en konkret situation i Storebælt i februar i år. SF ønsker at bryde med lovens formål, nemlig at give erstatning for tab for skader, som er opstået som direkte følge af stormfloden. SF vil have, at følgevirkningerne – uanset hvornår de kan konstateres – også skal kunne udløse erstatning som følge af stormfloden.

I forslaget er det nævnt, at efter oversvømmelserne i februar har en del haveejere senere på året kunnet konstatere, at havernes planter ikke har kunnet overleve. Det er selvfølgelig dybt beklageligt, det er ærgerligt, når man har arbejdet med en have længe og synes, man har fået det dejligt, og i denne situation ønsker SF altså, at der skal være mulighed for erstatning, også selv om det er vanskeligt at konstatere, om det er følgeskader eller direkte skader. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at da vi vedtog loven, blev det klart slået fast – og det var vi jo enige om – at godt nok kunne landmænd få erstatning for afgrøder, som var på marken på det tidspunkt, hvor stormfloden indtræffer, men der kan ikke gives erstatning for forringelse af jorden, selv om jorden måske efterfølgende ikke er så frugtbar, som den ville have været, hvis stormfloden ikke var indtruffet. Det blev klart slået fast dengang, det var vi enige om, og det er vel sådan set en parallel til det, vi her har med at gøre, hvor SF ønsker at ændre praksis.

Man kan vel sige, at det er et meget velmenende forslag, men jeg er enig med industriministeren i, at en udvidelse af loven som foreslået af SF vil gøre administrationen i værste fald umulig, og i hvert fald vil det medføre en bureaukratisk og langsommelig sagsbehandling.

Forestiller vi os imidlertid, at SF's forslag blev vedtaget, ville jeg tvivle på, om de haveejere, som er omtalt i forslaget, overhovedet ville blive hjulpet alligevel, og derfor vil jeg godt spørge forslagsstilleren, der jo kommer fra Vestsjælland, om det dér er normalt, at man brandforsikrer havernes planter. Jeg spørger, fordi det er en forudsætning for at få erstatning